

Pirineus Digital, 25/03/23

No ens enganyem

Benvolguts empresaris i polítics, repetiu amb mi amb veu alta i potent: a la Cerdanya cal desestacionalitzar el turisme. Però potser primer que ens ho creguem nosaltres mateixos

ENRIC QUÍLEZ CASTRO.- Llegeixo en premsa a l'amiga Montse Dolcet, flamant presidenta de l'Associació d'Empresaris de Cerdanya, que una de les coses que cal fer a la comarca és desestacionalitzar el turisme. Dit d'una altra manera: no pot ser que depenguem només d'uns pocs dies l'any, bàsicament una part dels caps de setmana, quatre dies per Nadal i Setmana Santa i el mes d'agost. Totalment d'acord. Ara permeteu-me que expliqui tres exemples sobre aquesta situació i veureu com està la cosa, almenys a la Cerdanya.

Primer exemple: fa uns anys, una associació de Barcelona va decidir organitzar en temporada d'esquí una mena de concentració gay friendly, dirigida específicament al públic LGTBI+. La idea era que de dia esquinessin, a les tardes anessin de botigues o fessin après-esquí i a la nit anessin, suposo, a la disco. A més, estarien concentrats en el llavors recentment reformat spa de la collada, a peu de pistes, pràcticament.

Quin va ser el resultat? Un fracàs. Motiu? Entre setmana no podien fer après-esquí perquè la major part de les botigues i molts serveis de la comarca restaven tancats. Solució: van marxar esperitats cap a Andorra, on els van rebre amb els braços oberts.

Segon exemple: l'empresa de la qual soc soci. Portem 80 persones, els nostres millors clients, un parell de dies entre setmana durant el mes de maig. Problemes per trobar restaurants; no hi ha cap hotel proper on hi càpiguen tots; fins i tot tenim problemes per trobar un lloc proper al Museu Cerdà, on es fan els actes comercials i tècnics, on puguin esmorzar tots.

Tercer exemple (el més sagnant): un professor de la UB decideix organitzar a Cerdanya un congrés sobre el permafrost (permagel) o sobre les glaceres, si us sona més. Estem parlant d'entre 450 i 500 persones de tot el món. Podria haver-lo organitzat a Barcelona, on tenia totes les comoditats del món, però com que s'estima la Cerdanya, va decidir fer-ho aquí.

No cal que us expliqui el calvari que ha hagut de passar per poder-lo organitzar. No hi ha infraestructures per fer un congrés d'aquestes característiques. Si bé algunes institucions, com l'Ajuntament de Puigcerdà i la Diputació de Girona han col·laborat entusiàsticament, altres institucions i empreses han passat olímpicament o fins i tot li han posat pals a les rodes.

Un simple exemple. Un dels actes -amb només 80 persones- s'havia de fer a l'Arxiu Comarcal. L'organitzador va anar a un establiment proper per fer un cafè en el descans. Resposta rebuda: De cap de les maneres, que ens satures el servei! Resultat: els cafès s'hauran de fer a la plaça del Call, suposo que en una carpa, i els dinars, amb un càtering a la zona de l'estany.

El congrés, repartit entre el Museu Cerdà, l'Arxiu Comarcal, la Biblioteca, etc. L'allotjament, entre els hotels de la comarca. Això darrer, els que estiguin oberts en aquella època i ho acceptin, perquè alguns posaven pegues per manca de personal.

I ara, sisplau, benvolguts empresaris i polítics, repetiu amb mi amb veu alta i potent: a la Cerdanya cal desestacionalitzar el turisme. Però potser primer que ens ho creguem nosaltres mateixos.

Molts volen treballar només el cap de setmana i viure tot l'any del seu negoci i que no els facin treballar gaire més. Altres, simplement, no tenen personal. Altres, tenen locals massa petits. I altres tenen una mentalitat esquifida que no els deixa veure més enllà del seu nas.

He de fer algun comentari més?